

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Enemies entranyables

La història. Tel Aviv, Cisjordània, ara. En entrar a l'exèrcit israelià, Joseph descobreix que els seus pares no són els biològics: a la guerra va estar intercanviat amb Yacine, fill de palestins.

La pel·lícula. La identitat personal, ¿depèn de la genètica familiar o del context sociocultural? Ara que estan de moda els debats sobre la identitat nacional i el dret a decidir secessions pàtries (dit així sona a divorci burgès), *El hijo del otro* aporta al problema una plusvàlua irònica. Però no és això el que pretén despullar la francesa Lorraine Lévy (Boulogne-Billancourt, 1964). De fet, el que sí aconsegueix el film, és que supuri la violència emocional al voltant del lacerant conflicte polític entre israelians i palestins. I de com, davant d'un mateix dilema familiar, dones i homes reaccionen de manera antagònica. Ells amb múrria violència patriarcal; elles amb admirable comprensió maternal. En aquest aspecte, és quan el melodrama (perquè som davant d'un senyor fulletó) juga més net. Entremig, els germans dels dos fills intercanviats serveixen per fer aforar, per contrast, la virulència emocional de qui se sent traït, enemic irreconciliable, entre els seus. I allò de la veu de la sang ¿on queda?... Fa uns mesos s'estrenava *De tal padre, tal hijo* (2013) de Hirokazu Kore-eda, que venia a denunciar idèn-

tic embolic paternofiliar. I si allí les diferències de classe social imposaven traumes psicològics, a *El hijo del otro* és el sagnant conflicte històric entre Israel i Palestina, qui, com a teló de fons (el mur de formigó que separa dues comunitats caninies) estigmatitza el destí dels fills equivocats. No obstant, la Lévy entona un esperançat cant a la concòrdia humana: el bon rotllo entre Joseph i Yacine, les víctimes innocents d'aquest enrenou de bressol erràtic. Pel que fa als intèrprets, ens

El hijo del otro

Directora: Lorraine Lévy. Intèrprets: Emmanuelle Devos, Jules Sitruk, François Betancourt. França, 2012. 106'. Funatic Lleida. 26 juny.

tornem a trobar amb l'esplèndida Emmanuelle Devos, sí, la Leduc de *Violette* en cartellera.

El tema. Tota identitat personal és un producte cultural.

La imatge. Joseph i Yacine venent plegats els refrescos a la platja.

La frase. "La meua identitat no és el certificat de naixement, sinó la família que m'ha criat", etziba Joseph. Clar que el Pep s'oblida el carnet d'identitat!

La recomanació. Pel·li de debat per a la bona gent sentimental.